

بررسی صفات و عملکرد جمیعتهای بومی خربزه ایران در کشت بهاره استان خوزستان

غلامحسن مشرف قهقرخی (۱) - مهرزاد طاوسی (۲)
۱ و ۲) مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی خوزستان - اهواز

شرایط آب و هوایی استان خوزستان امکان توسعه کشت خربزه را در این استان فراهم می‌سازد بطوریکه می‌توان در اکثر محصولات از دو فصل کشت در این استان استفاده کرد. به منظور بررسی صفات و عملکرد خربزه‌های بومی ایران در شرایط آب و هوایی استان خوزستان در کشت بهاره از مایشی در قالب طرح بلوكهای کامل تصادفی در ۳ تکرار در سال ۸۱-۸۲ اجرا گردید. تیمارهای از مایشی عبارت بودند از ۱۱ جمعیت بومی خربزه کشور به همراه توده محلی خربزه شادگانی یعنوان شاهد کشت گردید. طول هر کرت ۵ متر و عرض پشمتهای ۳ متر و فاصله بونهای روی خطوط کشت ۵۰ سانتی متر در نظر گرفته شد. صفات مورد اندازه گیری عبارت بودند از: طول لاله فرعی، طول، عرض و ضریب شکل میوه قطر داخلی تخدمان، قطر گوشت، درصد مواد جامد محلول، عملکرد میوه در تک بونه و عملکرد میوه در کرت. نتایج تجزیه واریانس عملکرد و سایر صفات مورد از مایش نشان داد که تیمارها از نظر عملکرد میوه، طول لاله فرعی، قطر میوه در سطح احتمال ۵٪ و از نظر طول میوه، ضریب شکل میوه، قطر تخدمان و درصد مواد جامد محلول در سطح احتمال ۱٪ اختلاف معنی داری با یکدیگر دارند. و از نظر قطر گوشت تیمارها با هم اختلاف معنی دارند. مقایسات میانگین نیز نشان داد که توده بومی و اهرمن گلستان با عملکرد میانگین ۴/۹ تن در هکتار بیشترین عملکرد را داشته اما با توده شاهد یعنی خربزه شادگانی اختلاف معنی داری نداشته است. جداول همبستگی نیز نشان داد که بیشترین همبستگی مورد آزمایش را قطر میوه با عملکرد دانه و کمترین همبستگی را طول لاله فرعی داشته است و بیشترین همبستگی با درصد مواد جامد محلول میوه را قطر تخدمان داشته است و کمترین همبستگی را طول میوه داشته است.